

Izvorna jezična inačica ove stranice [es](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutačno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici: [en](#) već su prevedeni.

Swipe to change

[engleski](#)

Osiguravanje imovine tijekom sudskog postupka u zemljama EU-a

Španjolska

1 Koje vrste mjera postoje?

Građansko procesno pravo (u osnovi, Zakon o parničnom postupku (*Ley de Enjuiciamiento Civil*) – LEC) primarni je izvor mjera osiguranja; međutim, ostale su mjere utvrđene u posebnim materijalnim pravima.

Sljedeće su mjere, među ostalim, predviđene u LEC-u (članak 727.):

prethodna ovrha (*el embargo preventivo de bienes*), čija je svrha osigurati izvršenje presuda kojima se nalaže predaja novčanih iznosa ili prinosa, najamnine i zamjenjivih stvari koje se mogu procijeniti u novcu primjenom fiksnih cijena;

sudska uprava ili prinudna uprava nad proizvodnom imovinom po nalogu suda (*la intervención o la administración de bienes productivos*), kad se zahtijeva presuda kojom se nalaže njezina predaja na temelju prava vlasništva, prava plodouživanja ili drugog prava koje uključuje legitiman interes u zadržavanju ili poboljšanju proizvodnosti ili kad je jamstvo potonjeg od iznimne važnosti za učinkovitost presude koja će se kasnije donijeti;

pljenidba pokretnina (*el depósito de cosa mueble*), kad se zahtjevom traži nalog za predaju navedene imovine i potonja je u posjedu protivnika osiguranja;

popis imovine (*la formación de inventarios de bienes*), u skladu s uvjetima koje odredi sud;

predbilježba zahtjeva (*la anotación preventiva de demanda*), kad se odnosi na imovinu ili prava koja podliježu upisu u javne registre;

ostali upisi u registar (*otras anotaciones registrales*), u slučajevima u kojima javna priroda registra može biti korisna za postizanje zadovoljavajućeg ishoda;

sudski nalog za privremeni prekid djelatnosti (*la orden judicial de cesar provisionalmente en una actividad*), nalog za privremeno uzdržavanje od određenog postupanja ili privremena zabrana kojom se obustavlja ili zaustavlja daljnje pružanje usluga;

zapljena i oduzimanje prihoda (*la intervención y depósito de ingresos*) stečenih obavljanjem djelatnosti koja se smatra nezakonitom i čija se zabrana ili prestanak zahtijevaju, kao i polaganje ili predaja na čuvanje iznosa koji navodno predstavljaju naknadu za intelektualno vlasništvo;

privremeno oduzimanje izvornika radova ili stvari (*el depósito temporal de ejemplares de las obras u objetos*) koji su navodno proizvedeni protivno pravilima o intelektualnom i industrijskom vlasništvu te polaganje materijala upotrijebljenog za njihovu izradu;

obustava osporavanja odluka trgovačkih društava (*la suspensión de acuerdos sociales*), kad predlagatelj ili predlagatelj osiguranja predstavljaju najmanje 1 % ili 5 % temeljnog kapitala, ovisno o tome je li tuženo trgovačko društvo izdalo vrijednosne papire koji su u vrijeme spora uvršteni za trgovanje na službenom sekundarnom tržištu.

Uz to, na temelju posljednjeg stavka članka 727. LEC-a sudac može donijeti druge mjere koje nisu prethodno navedene, što znači da taj popis nije iscrpan (npr. mjere iz članka 762. LEC-a):

sve **ostale mjere** koje su izričito utvrđene zakonom radi zaštite određenih prava ili koje se smatraju potrebnima za osiguranje učinkovitosti sudske zaštite koja se može odobriti u presudi koja se može izreći u postupku.

Osim tog općeg sustava, postoje i druge pravne odredbe koje se odnose na privremenu zaštitu, među kojima su sljedeće:

postupak u pogledu **poslovne sposobnosti osoba**: na temelju članka 762. LEC-a sud može po službenoj dužnosti donijeti mjere koje smatra potrebnima za zaštitu osobe za koju se pretpostavlja da nema poslovnu sposobnost ili njezine imovine;

postupak u pogledu **roditeljstva, očinstva i majčinstva**: u članku 768. LEC-a navode se mjere za zaštitu osobe i imovine pod skrbništvom osobe koja se može smatrati roditeljem te odobrenje privremenog uzdržavanja predlagatelju osiguranja, uključujući bez prethodne rasprave u žurnim predmetima;

zaštita **ostavine**: među ostalim mjerama, može biti potrebno osigurati imovinu u okviru ostavine i dokumente umrle osobe, upravljati ostavinom ili utvrditi srodnike umrle osobe (članci od 790. do 796. LEC-a).

Posebne mjere osiguranja navedene su u posebnim propisima, uključujući, ali ne ograničavajući se na sljedeće:

Zakon o intelektualnom vlasništvu (Kraljevska zakonodavna uredba 1/1996 od 12. travnja 1996.), članci 138. i 141. (zapljena i oduzimanje prihoda od nezakonitih predmetnih aktivnosti, obustavljanje reprodukcije, distribucije i javnih komunikacija, oduzimanje proizvedenih stvari, zapljena opreme, uređaja i fizičkih medija itd.);

Zakon o žigovima (Zakon 17/2001 od 7. prosinca 2001.), članak 61. (preventivno podnošenje zahtjeva u registru žigova);

Zakon o patentima (Zakon 24/2015 od 24. srpnja 2015.), članak 11. (obustava postupka za priznavanje patenta) i članci 117., 127. i dalje (prestanak djela kojima bi se mogla kršiti prava podnositelja, zapljena i zadržavanje robe kojom se navodno krše prava nositelja patenta, jamstvo nadoknade štete i unosi u registar);

Zakon o stečaju (Zakon 22/2003 od 9. srpnja 2013.), članak 48. točka (b) (zapljena robe korporativnih upravitelja) i članak 17. (među ostalim, osiguranje neraspolaganja dužnikovom imovinom);

Zakon o pomorskoj plovidbi (Zakon 14/2014 od 24. srpnja 2014.), članci 43., 470. i dalje (zaustavljanje pomorskih brodova);

Zakon o suvlasničkoj imovini (Zakon 49/1960 od 21. srpnja 1960.), članak 7. (prestanak zabranjene aktivnosti) i članak 28. (suspenzija ugovora koje su donijele vlasničke udruge).

2 Pod kojim se uvjetima takve mjere mogu naložiti?

2.1 Postupak

Mjere odobrava sudac ili sud kojim ima stvarnu ili mjesnu nadležnost. To će biti sudac ili sud pred kojim se vodi postupak ili, ako postupak nije pokrenut, sudac ili sud koji bi bio dužan voditi postupak.

Prijedlog za mjeru osiguranja može se podnijeti prije podnošenja zahtjeva, pod uvjetom da ih zbog njihove prirode nije nemoguće odobriti (kao u slučaju predbilježbe zahtjeva) i da se zakonom ne zahtijeva usporedno podnošenje prijedloga za osiguranje i zahtjeva (kao u slučaju prestanka zabranjene djelatnosti ili obustave međuvlasničkog sporazuma u slučaju parnice u pogledu etažnog vlasništva). Zbog njihove iznimne prirode (obično se razmatra samo sâm zahtjev) mora biti riječ o istovremenoj nužnosti i žurnosti. Mogu se donijeti bez saslušanja protivne stranke u postupku (ne dovodeći u pitanje njezino

pravo na podnošenje prigovora protiv tih mjera nakon što se one odobre); međutim, mjere prestaju vrijediti ako se odgovarajući zahtjev ne podnese u roku od dvadeset dana nakon njihova odobrenja.

Međutim, kako je prethodno navedeno, obično se prijedlog za mjere podnosi istovremeno s podnošenjem zahtjeva. U tom slučaju sudac ili sud nalaže otvaranje posebnog spisa za mjeru osiguranja koji će se voditi istovremeno s glavnim postupkom u kojem se mogu predložiti i izvesti dokazi da su uvjeti za dobivanje privremene zaštite ispunjeni. Opće je pravilo da se prije donošenja mjera osiguranja stranke pozivaju na raspravu pred sudom. Daju se iskazi te se mogu izvesti svi dokazi koji su relevantni za odlučivanje o donošenju mjera osiguranja; prema potrebi, razmatra se jamčevina koja će se zatražiti od stranke koja zahtijeva mjeru osiguranja ako se prijedlog za osiguranje odbije. Neovisno o tome, stranka koja je predložila mjeru može zahtijevati njezino donošenje bez saslušanja druge stranke ako iznese dokaze da postoje razlozi za žurnost ili da bi se raspravom mogao ugroziti uspjeh mjere, na primjer, ako postoji rizik da će dužnik imovinu sakriti ili uništiti. U tom slučaju protivnik osiguranja može podnijeti prigovor nakon donošenja mjere.

Mjere se mogu predložiti i nakon podnošenja zahtjeva ili tijekom žalbenog postupka, iako se takav prijedlog mora obrazložiti činjenicama ili okolnostima kojima se opravdava trenutak njegova podnošenja.

Za podnošenje prijedloga za mjere osiguranja odvjetnik ili državni odvjetnik potreban je u slučajevima u kojima se zahtijeva njegova intervencija. Pravno zastupanje nije nužno ako je riječ o žurnim mjerama koje se predlažu prije podnošenja zahtjeva (članci 23. i 31. LEC-a).

2.2 Glavni uvjeti

Kako bi sud mogao odobriti prethodno navedene mjere, moraju se ispuniti sljedeći uvjeti:

rizici koji proizlaze iz protoka vremena ili *periculum in mora*: odnosi se na rizik da bi predlagatelj osiguranja mogao pretrpjeti štetu zbog kašnjenja postupka, čime se bi se moglo otežati izvršenje mjere koja je odobrena u presudi ili odluci. Stranka koja predlaže mjeru mora dokazati da bi u slučaju nedonošenja predloženih mjera tijekom postupka moglo doći do situacija zbog kojih bi se otežala ili onemogućila učinkovitost zaštite koja se može odobriti u presudi u korist predlagatelja osiguranja. U svakom slučaju, mjeru se ne može odobriti ako predlagatelj osiguranja dulje vrijeme trpi situaciju koja je uzrok rizika, osim ako iznese dokaze kojima se objašnjava zašto mjeru nije zatražio ranije;

utemeljenost predmeta ili *fumus boni iuris*: predlagatelj osiguranja sudu mora iznijeti razloge na temelju kojih se može donijeti privremena presuda o utemeljenosti zahtjeva. Predlagatelj osiguranja obavezan je dostaviti pojedinosti, argumente i pisane dokaze na kojima sud, ne dovodeći u pitanje osnovanost predmeta (jer u Španjolskoj mjere osiguranja donosi isti sud pred kojim će se zatim voditi postupak), može temeljiti privremenu presudu na temelju indicija kojom se prihvaća zahtjev (članak 728. stavak 2. LEC-a). Uz pisane dokaze dopuštene su i druge vrste dokaza (svjedoci, vještaci, iskazi stranaka);

Jamstvo: osim ako je izričito odlučeno drukčije, predlagatelj osiguranja za mjeru mora položiti jamčevinu koja je dostatna za brzu i učinkovitu nadoknadu štete koja donošenjem mjere osiguranja može nastati na imovini protivnika osiguranja. Sud taj iznos mora odrediti uzimajući u obzir sljedeće: (a) prirodu i meritum zahtjeva; (b) svoju ocjenu osnove za podnošenje prijedloga za mjeru osiguranja; i (c) razloge za njegovu primjerenost ili prikladnost s obzirom na izračunatu štetu koja se mjerama može prouzročiti;

proporcionalnost: taj uvjet nije izričito utvrđen u LEC-u, ali se općenito smatra dopunom drugim uvjetima jer sud odobrava samo mjere koje su izričito nužne za postizanje svrhe osiguranja postupka privremenom zaštitom. Proporcionalnost proizlazi iz načela vladavine prava i minimalne intervencije u područje slobode pojedinca. U skladu s Ustavom tim je načelima uređen cijeli pravni sustav;

Komplementarnost: mjere osiguranja u skladu su s prirodom glavnog postupka na koji se odnose;

Promjenjivost: mjere osiguranja mogu se izmijeniti ako se iznesu ili dokažu činjenice ili okolnosti koje se nisu mogle uzeti u obzir u vrijeme kad su odobrene ili u razdoblju predviđenom za podnošenje prigovora protiv njih.

3 Predmet i priroda takvih mjera?

Donošenjem mjere osiguranja nastoji se riješiti ili obuhvatiti situacija u kojoj, tijekom trenutnog ili budućeg postupka, protivnik osiguranja može biti obavezan ne poduzeti određene radnje u pogledu svoje imovine ili poduzeti neke druge. Time se pokušava spriječiti protivnika osiguranja da poduzme radnje kojima je cilj spriječiti pristup njegovoj imovini i pravima, prouzročiti ili dopustiti štetu na toj imovini ili staviti određenu imovinu izvan dosega zakona pokretanjem stečaja kako bi se spriječilo izvršenje svake moguće presude.

U španjolskom zakonodavstvu mjere osiguranja mogu donijeti samo sudovi. Ne mogu ih donijeti arbitri ili miritelji; ne postoji specifičan, fiksni broj mjera; po svojoj su prirodi izvršne (mogu se donijeti samo na temelju prijedloga jedne stranke); odnose se na vlasništvo jer utječu na imovinu i prava protivnika osiguranja; svrha im je osigurati izvršivost moguće presude kojom se zahtjev prihvaća; nužne su za donošenje odluke u glavnom postupku.

Mogu se donijeti u pogledu materijalne i nematerijalne imovine. Mjere osiguranja nisu samo imovinske prirode; mogu se donijeti radi ograničenja osobnih prava.

Na temelju njih mogu se donositi nalozi i zabrane tako da mogu sadržavati obvezu ili zabranu određenog postupanja.

3.1 Koja vrsta imovine može podlijeći takvim mjerama?

Mjere osiguranja mogu se donijeti u pogledu konkretne i specifične imovine te u pogledu svega što se može odrediti u novčanom smislu, kao što su proizvodi, najamnine i prinosi koji se mogu dobiti od stvari.

Zapljena te imovine može se zatražiti kako bi se steklo pravo na povrat koje proizlazi iz opće obveze prema kojoj se dugovanja ne individualiziraju, nego se zamjenjuju konkretnim novčanim iznosom koji se može odrediti jednostavnim matematičkim operacijama.

Specifične pokretnine predaju se na čuvanje osobi koju odredi sudac.

Postoji i mogućnost zapljene, polaganja i oduzimanja novčanih iznosa. Postoji razlika između zapljene i oduzimanja prihoda koji proizlaze iz nezakonitih djelatnosti te zapljene i oduzimanja prihoda koji proizlaze iz dopuštenih djelatnosti, kao na primjer od intelektualnog vlasništva.

Druga skupina mjera koje se mogu donijeti jesu radnje koje sud može odobriti u pogledu zahtjeva navedenog u prijedlogu za osiguranje i koje se ne odnose na specifičnu imovinu.

U skladu s tim postoji mogućnost sudske uprave ili prinudne uprave nad proizvodnom imovinom po nalogu suda kad se zahtijeva presuda kojom se nalaže njezina predaja na temelju prava vlasništva, prava plodouživanja ili drugog prava koje uključuje legitiman interes.

Može se zatražiti i sastavljanje popisa imovine u skladu s uvjetima koje odredi sud.

Predbilježba zahtjeva dopuštena je kad se odnosi na imovinu ili prava koja podliježu upisu u javne registre ili upisima u druge registre u slučajevima u kojima javna priroda registra može biti korisna za postizanje zadovoljavajućeg ishoda.

Konačno, sud može naložiti privremeni prekid djelatnosti, tj. privremeno uzdržavanje od određenog postupanja ili privremenu zabranu kojom se obustavlja ili zaustavlja daljnje pružanje usluga.

Posljednja skupina stvari na koje mjere mogu utjecati jesu materijali i objekti obuhvaćeni isključivim režimom (u stvarnosti je riječ o sekvencijaciji ili prinudnoj upravi nad imovinom koja se upotrebljava za proizvodnju industrijskog i intelektualnog vlasništva).

Mogu se obustaviti i odluke svih vrsta trgovačkih društava.

Konačno, u španjolskom zakonodavstvu postoji mogućnost donošenja niza neodređenih mjera radi zaštite određenih prava utvrđenih zakonom ili mjera koje se smatraju potrebnima za osiguranje učinkovitosti sudske zaštite. Nije određeno na što te mjere mogu utjecati te mogu biti bilo koje vrste ako su nužne.

3.2 Koji su učinci takvih mjera?

Privremena ovrha stvari, novca, prihoda i proizvoda koji se mogu količinski odrediti upotrebljava se za osiguranje ravnoteže tako da protivnik osiguranja može podmiriti troškove svakog naloga koji se može izreći, posebno u slučajevima u kojima izvršenje presude ne bi bilo dobrovoljno.

Predaja pokretnina na čuvanje može se odobriti samo kad se prijedlog za osiguranje odnosi na predaju specifične stvari koja je u posjedu protivnika osiguranja.

Sekvestracijom ili prinudnom upravom posebno se nastoji zaštititi proizvodna imovina kako bi se spriječilo loše upravljanje zbog kojeg bi se prinos proizvodnje mogao umanjiti ili nestati.

Stavljanje kapitalnih dobara pod nadzor upravitelja uključuje sudski nadzor, ali se protivniku osiguranje ne oduzima pravo upravljanja; s druge strane, prinudna uprava uključuje dodatni korak u kojem prinudni upravitelj upravlja imovinom umjesto protivnika osiguranja.

Prijedlog za sastavljanje popisa imovine može se odobriti u svim vrstama postupaka, bez obzira na njihovu svrhu, uz jedini uvjet da se na temelju popisa imovine mora moći donijeti presuda kojom se zahtjev prihvaća. Sudac mora jasno utvrditi pojedinosti koje popis mora sadržavati te način na koji bi to trebalo ostvariti.

Učinci predbilježbe zahtjeva odnose se i na postupovni aspekt postupka u kojem su odobreni. Postupkom se nastoji obustaviti zaštita koja se pruža javnom prirodom registara i sigurnost koja se time daje nositelju imovine ili prava; s druge strane, treće osobe ne mogu tvrditi da nisu upoznate s učinkom koji predbilježba na njih ima. Ta se predbilježba može odobriti u svim vrstama postupaka te se time pruža zaštita u svim javnim registrima, kao što su registri imovine i registri trgovačkih društava.

Privremena ograničenja postupanja protivnika osiguranja: propisi kojima se to uređuje sadržani su u posebnim zakonima. Stoga bi ih trebalo donijeti u skladu s odredbama relevantnih zakona. Njima se utječe i na izricanje naloga za privremeni prekid djelatnosti koju obavlja protivnik osiguranja; naloga za privremeno uzdržavanje od određenog postupanja ili privremene zabrane kojom se obustavlja ili zaustavlja daljnje pružanje usluga.

Zapljen, polaganje i oduzimanje novčanih iznosa: jasno je da je riječ o mjeri osiguranja koja uključuje privremenu ovrhu jer se time osigurava ispunjenje zahtjeva specifične gospodarske prirode. Na temelju te mjere mogu se odobriti zapljena i oduzimanje prihoda koji proizlaze iz nezakonite djelatnosti. Ne mogu se donijeti odvojeno tako da je nužno odobriti i zapljenu i oduzimanje. Ako se namjerava predložiti samo jedna od tih mjera, trebalo bi primijeniti prethodno opisane opće mjere. Ta se mjera može donijeti i radi polaganja ili oduzimanja novčanih iznosa koji se potražuju kao naknada za intelektualno vlasništvo, odnosno prava autora na primitak novčanih iznosa za svoj rad, a koja uključuju razmjerni udio prihoda ostvarenih na temelju različitih vrsta objavljivanja koje su priznate u Zakonu o intelektualnom vlasništvu.

Predaja na čuvanje materijala ili objekata obuhvaćenih isključivim režimom: riječ je o mjeri osiguranja koja potječe iz područja zaštite prava na isključivo korištenje koja se nositeljima prava odobravaju na temelju posebnih zakona o industrijskom i intelektualnom vlasništvu. Riječ je o prinudnoj upravi nad specifičnim objektom na koji se nalog odnosi, objektima ili materijalima koji su potrebni za proizvodnju.

Obustava korporativnih odluka: odredbe te mjere ovise o uvjetima potrebnima za predlaganje mjere: 1 % temeljnog kapitala ako je trgovačko društvo izdalo udjele koji su u vrijeme podnošenja zahtjeva uvršteni za trgovanje na službenom sekundarnom tržištu; ili 5% temeljnog kapitala ako to nije slučaj. Ta se mjera može primijeniti na sve vrste trgovačkih društava.

3.3 Koliko dugo takve mjere vrijede?

Mjere osiguranja obično se donose nakon saslušanja protivnika osiguranja. Ako predlagatelj osiguranja zatraži i dostavi dokaze o razlozima za žurnost, sudac može odobriti mjere bez daljnjih formalnosti te u roku od pet (5) dana dostaviti razloge za nesaslušanje protivnika osiguranja. Mjere se nakon odobrenja mjere mogu izmijeniti ako se iznesu ili dokažu činjenice ili okolnosti koje se nisu mogle uzeti u obzir u vrijeme kad su odobrene ili u razdoblju predviđenom za podnošenje prigovora protiv njih.

Ako se u presudi odbije zahtjev predlagatelja osiguranja, sudac mora odmah naložiti ukidanje mjere, osim ako se protiv toga ne podnese prijedlog, uzimajući u obzir okolnosti predmeta te nakon povećanja jamčevine.

Ako je predmet djelomično prihvaćen, nakon saslušanja protivne stranke sudac mora odlučiti hoće li ukinuti ili zadržati mjeru.

Ako se potvrdi odbijanje zahtjeva, sudac će nakon izricanja konačne odluke po službenoj dužnosti ukinuti mjere, a stranka na koju su one utjecale može podnijeti tužbu za naknadu štete (to se primjenjuje i ako predlagatelj osiguranja odustane od tužbe ili se povuče iz postupka).

Drugi slučaj kad se mjere osiguranja mogu izmijeniti odnosi se na situaciju kad se mjera predloži prije podnošenja zahtjeva i odobri bez saslušanja protivnika osiguranja. U tom slučaju, ako predlagatelj osiguranja ne podnese zahtjev unutar zakonskog roka od dvadeset (20) dana i on istekne, mjera se mora odmah ukinuti te se protivniku osiguranja mora nadoknaditi šteta, dok se predlagatelju osiguranja nalaže snošenje nastalih troškova postupka.

Slično tome, mjera se ne može zadržati ako je postupak obustavljen na razdoblje dulje od šest (6) mjeseci zbog razloga koji se može pripisati predlagatelju osiguranja.

Ako se naloži privremeno izvršenje presude, sve odobrene mjere osiguranja koje se odnose na to izvršenje moraju se ukinuti i zamijeniti ovršnim mjerama tako da se promijeni priroda mjera koje su prvotno odobrene kao mjere osiguranja.

Konačno, protivnik osiguranja može od suda zatražiti da mjeru osiguranja zamijeni dostatnim osiguranjem kojim će se jamčiti učinkovito izvršenje presude. Sudac koji je odobrio mjeru nadležan je za tu mjeru te može odrediti osiguranje u novcu ili jamstvu.

4 Je li moguća žalba protiv takve mjere?

U postupovnim pravilima predviđena je mogućnost podnošenja žalbe višem sudu.

Stoga postoji pravni lijek protiv naloga kojim se odobravaju mjere, iako se žalbom ne odgađa izvršenje mjera. Žalba se može podnijeti i protiv naloga kojim se odbijaju mjere.

Međutim, uz mogućnost žalbe, u svakom slučaju predlagatelj osiguranja može ponoviti svoj prijedlog ako se okolnosti promijene od trenutka podnošenja izvornog prijedloga.

Ne postoji pravo na žalbu protiv naloga kojim se mjere osiguranja odobravaju bez prethodnog saslušanja protivnika osiguranja jer je ispravan postupak u tom slučaju prigovor koji se podnosi sucu koji je donio mjeru osiguranja. Protivnik osiguranja može podnijeti žalbu, koja nema odgovorni učinak, protiv naloga kojim se odbija prigovor. Predlagatelj mjere osiguranja ima isto tako pravo podnijeti žalbu ako se u cijelosti ili djelomično prihvati prigovor protivnika osiguranja.

Za razliku od toga, ne postoji pravo na žalbu kad se odobri ili odbije jamčevina.

Izrada i obrazloženje žalbe jednostavno su uređeni općim pravilima (članak 458.). Ako postoji više predlagatelja osiguranja, njihovi se rokovi računaju zasebno.

Kao što je prethodno navedeno, u postupku donošenja mjera osiguranja podnošenje žalbe nema odgovorni učinak: sudac će nastaviti izricati sve naloge koje smatra potrebnima za donošenje mjere osiguranja.

Odluke o odbijanju mjera imaju prednost na žalbenom sudu; vijećanje, glasovanje i donošenje presude moraju se provesti u najkraćem mogućem roku.

TROŠKOVI MJERE OSIGURANJA

Općenito, pitanje troškova uređeno je pravilom prema kojem uspješna stranka u postupku ima pravo na nadoknadu troškova koje pokriva stranka čiji se zahtjev (zadržavanje ili ukidanje mjera) navodi u odluci. Člankom 736. LEC-a konkretno se nalaže predlagatelju osiguranja da plati troškove u slučaju odbijanja (načelo da „gubitnik plaća”), no ne postoji slična odredba (da se tuženiku nalaže plaćanje troškova) u slučaju odobravanja mjera. U tom slučaju razlikuju se mišljenja u pravnoj literaturi i sudskoj praksi u vezi s troškovima.

Posljednji put ažurirano: 02/04/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.